

רב"ט כספי אינזיק

3458568

בן לילי ומיכאל

נולד ב- י"ב תשרי תשכ"ג 10.10.1962

התגייס לצה"ל ב- 4.11.1980

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- כ' ניסן תשמ"ב 10.6.1982

בקרוב במבצע 'שלוש הגליל'.

אייזיק כספי,

בן לילי ומיכאל, נולד ביום י"ב בתשרי תשכ"ג (10.10.1962) בנהריה. אייזיק למד בבית-הספר היסודי בעירו, והמשיך את לימודיו בבית-ספר "עמל" במגמה עיונית. תחביבו היה ספורט. הוא שיחק כדורגל בקבוצת "הפועל" בנהריה. אייזיק היה מעורה בחיי הנער, עד שנפטרה אמו, בהיותו בן 17 שנים. מות האם השפיע קשות על הנער. הוא פרש מפעילות ספורטיבית וחברתית והשתדל להיות קרוב אל אביו, כדי לעודדו ולעזור לו.

בנובמבר 1980 התגייס אייזיק לצה"ל, והתנדב לשרת בחטיבת גולני. הוא עבר אימוני סירות ונשלח לקורס, שנעד לחיילים מצטיינים. אבל כאשר שמע על היערכות צה"ל למלחמת שלום הגליל, ביקש לחזור לחבריו ביחידה ולהילחם יחד עמם. פלוגתו יצאה לחזית, ואייזיק הוצב כקשר של מפקד הפלוגה.

ביום כ' בניסן תשמ"ב (10.6.1982) לחמה יחידתו במבואות ביירות. במהלך הקרב, נפגע על-ידו חברו בכדורי צלף סורי. אייזיק שם את נפשו בכפו, ובמסירות נפש חש להציל את חברו הפצוע. אך כדורי הצלף הסורי פגעו גם בו, והוא נהרג בן 19 שנים הוא היה במוותו.

הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בנהריה. אייזיק השאיר אחריו אב ואם. אחרי שנפל, הוא הועלה לדרגת רב"ט.

שר הביטחון אריאל שרון כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "אייזיק נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בפאתי ביירות שבלבנון מפגיעת צלף, בעת ניסיון לחלץ חבר שנפגע. אייזיק התנדב לשרת בחטיבה, היה חייל מיוחד במינו, בעל ביטחון עצמי רב, הוא שאף לקידום בדרך הצבאית. מראשית המבצע היה בחוד, והשתתף בכל הקרבות. הוא מילא את משימותיו בהצטיינות ונפל כגיבור בשעת ניסיון לחלץ פצוע בקרב עקוב מדם - מעשה אנושי ומוסרי".

מפקד יחידתו כתב עליו למשפחתו: "בגנכם נפל באחד הקרבות הקשים והמרים במבצע שלום הגליל מירי חיילים סוריים, זאת תוך כדי ניסיון לחלץ את חברו שנפל לידו. במשך כל המלחמה הוא היה בחוד ובראש הכוח. מנין שאב את כוחות הנפש האלה, להיות ראשון ולחלץ תחת אש תוך סיכון חייו? הוא רכש זאת מחינוכו בבית מאביו, אחיו, הסביבה ובית-הספר. הוא ביצע את מעשיו תוך תחושה, שזה המעשה החשוב ביותר שצריך לעשותו. אייזיק אהב את ביתו ומשפחתו. הוא רצה לשוב ולהקים בית בישראל".

מבצע "שלום הגליל" – הרקע המדיני והצבאי

ב"מלחמת ההתשה הקטנה" בקיץ 1981 הפעיל פיקוד צפון עוצמת-אש גדולה הן בהפצצות חיל-האוויר והן בהפגזות ארטילריות של כוחות הפיקוד (כולל "תותחניו של רס"ן חדאד") במגמה לשתק את הפגזות המחבלים. אלא שהפגזות התותחים וה"קטיושות" של ארגוני המחבלים מצפון לנהר הליטאני לא פסקה, והסבל הרב, שנגרם לתושבי נהריה, קרית-שמונה ועשרות יישובים אחרים בגליל, בשחייה ממושכת במקלטים, חיזק את ההנחה אצל מקבלי ההחלטות בדרג המדיני והצבאי, כי רק במבצע צבאייבשתי רבי-היקף יש סיכוי להנחם את תשתית המחבלים בדרום-לבנון, לפגוע בהם ובבסיסיהם ולהרחיק את אש הקטיושות מעבר לטווח "הקשת הארטילרית".

בחורף תשמ"ב – 1982 כבר הושלמו ההכנות המבצעיות והלוגיסטיות למבצע יבשתי גדול ומורכב ע"פ תוכנית "אורנים", וגם לוחמי חטיבת גולני למן המח"ט אל"מ ארווין לביא ועד אחרון הלוחמים, התכוננו בתכנון, בתדריך וב"תרגול על מודל" לקראת האפשרות כי יתקבל האישור לביצוע הפעולה; ובמקביל התאמנו שוב ושוב לוחמי הסיירת ופלוגת ההנדסה לקראת פעולה לכיבוש מבצר הבופור, מעוז המחבלים.

מבצע "שלום הגליל" – זירת הקרב ויחסי הכוחות

תוכנית "אורנים" שהוצגה על-ידי האלוף אמיר דרורי, אלוף פיקוד הצפון, בפני המטה הכללי, הביאה בחשבון את הקשיים הרבים הנובעים מאופיה המיוחד של זירת-הקרב ואופיו המיוחד של האויב. בשלושת צירי הפעולה העיקריים – ציר החוף (הגיזרה המערבית), דרך צור וצידון, בציר המרכזי (הגיזרה המרכזית) דרך נבטיה וג'זין, ובציר המזרחי (הגיזרה המזרחית) מעמק-עיון לבקעא (הגיזרה המזרחית), היו צפויים קשיי-תנועה וקשיים לוגיסטיים רבים. כנגד 15,000 המחבלים המפוזרים בדרום-לבנון הפעיל צה"ל סד"כ גדול במיוחד עם כל מרכיבי חילות-השדה (חי"ר, שריון, הנדסה, ארטילריה) ובשיתוף פעולה מלא עם חילות האוויר והים.

השטח הבנוי בגיזרה המערבית, השטח ההררי הקשה לתנועה בגיזרה המרכזית והרצון להימנע מהיתקלות בצבא הסורי בגיזרה המזרחית, יצרו מלכתחילה תנאים מכבידים על לחימת כוח גדול מנויד בעל עוצמת אש גדולה, מה עוד שכל אזור הלחימה של דרום-לבנון היה מאוכלס על-ידי רבבות אזרחים לבנונים. ברשות המחבלים היו כ-100 טנקים, 150 שריוניות ונגמ"שים, 200 משגרי נ"ט, 200 קני נ"מ ו-120 מטל"דים רבי-קנים ("קטיושות").

גולני במבצע של"ג (יוני עד ספטמבר 1982)

במשך ארבעה חודשים, בחודשים יוני עד ספטמבר 1982, היו חיילי גולני שותפים למאמץ המתמשך של צה"ל לכתר את בירות, להדק את המצור עליה, לכבוש את שדה-התעופה והשכונות הדרומיות של בירות במגמה להביא לפינוי כוחות אש"ף בהנהגת יאסר ערפאת מהבירה הלבנונית. ב-15 ביוני חבר כוח הסמח"ט עם כוח המח"ט באזור כפר-סיל-דמור, ב-22 עד 25 ביוני נלחמו חיילי החטיבה בגיזרת העיירה בחמדון (במסגרת הקרב על כביש בירות-דמשק) ואח"כ חזרו לגיזרת שדה-התעופה. בחודשים יולי-אוגוסט 1982 התחלפו גדודי החטיבה בלחימה ובאחזקת גיזרת נמל-התעופה; במהלך הידוק המצור על בירות והקרבות ל"שיפור עמדות" באזור נמל-התעופה והשכונות בורג' אל-ברג'נה ואל-אוּעִי נפלו 9 מחיילי "גולני" ורבים נפצעו. ב-21 באוגוסט 1982 הוחל בתהליך פינוי המחבלים מבירות, ויומיים אח"כ נבחר בשיר ג'מיל לנשיא לבנון, אלא שהנשיא הנבחר נהרג בהתפוצצות מטען חבלה במטה הפלנגות בבירות (14 בספטמבר 1982) ולמחרת נכנסו כוחות צה"ל ובתוכם גם חיילי "גולני" למערב בירות. ב-21.9.82 נבחר אמין ג'מיל לנשיא לבנון, וב-23.9.82 פיוה צה"ל את מערב בירות. תם מבצע של"ג.

מפת הקרבות במבצע 'שלום הגליל'

בדרך אל המבצע

זקרב בו נפל אויזיק ז"ל

יום חמישי, 10 ביוני — שבת, 12 ביוני

ביום החמישי ללחימה, כאשר כוחות החטיבה התקדמו מצידון לכיוון דאמור, שמע המח"ט כי בשטח החולש על מבואות נמל התעופה של ביירות, יש כוונה להיכנס ללחימה עם כוחות סוריים ומחבלים, החולשים על ציר כביש החוף מן הכפר סיל. כפר זה, שבתיו ממוקמים על רכס הגבעות האחרון לפני ביירות, היווה נקודת תצפית ואבטחה הן על כביש החוף והן על נמל התעופה. טור השיריון שהיה אמור להתקדם על הכביש ולכתר את חלקו הדרומי של הנמל, לא יכול היה לעשות כן כל עוד יושבים הסורים והמחבלים למעלה ומטווחים בקלות רבה כל כלי רכב שצץ לנגד עיניהם.

המח"ט התחבר עם מפקד הכוח והציע את שירותי החטיבה לצורך השתלטות על מעוזי האויב בסיל. הוא הציע למפקד לבקש אישור לשילובה של גולני בקרב, והאישור אכן הושג. כפר סיל, "פקק" בפי המח"ט, היה מלא עמדות נ"ט ששלטו על החוף, כשבקירבתן נמצאו טנקים, חיילי קומנדו סוריים ומחבלים בסדר גודל של מיתחם גדודי.

לאחר שבחן את השטח ההררי (מזכיר לא במעט את נוף הר הכרמל), הציע המח"ט למפקד הכוח שהחטיבה תפרוץ ציר תנועה חדש מאזור הכפר דוחא, הממוקם ברכס גבוה יותר. דרך הציר הזה ינועו הכוחות מאחור ויפתיעו את האויב בסיל. ההצעה שהיתה על דעתו של עמירם, מג"ד השיריון שפעל בצמוד לחטיבה, אושרה.

על כוח מגדוד "ברק" הוטל לכבוש את החלק התחתון של דוחא, כפר מפואר, שעשירי ביירות בנו בו את חווילות הקיץ שלהם. וכך, בינות לבתים גדולים ומהודרים ועל רקע חצרות מרהיבות ביופיהן ובריכות שחייה פרטיות, התנהל במבואות דוחא קרב עיקש. שני טנקים שפרצו בראש הכוח חטפו בתחילת הקרב סאגרים. צוות אחד הצליח להיחלץ. הטנק השני התפוצץ וארבעת אנשי צוותו נהרגו. מטוסים וארטילריה נקראו להיכונן היעד, והלוחמים פתחו בתנועה מהירה פנימה. אש חזקה נורתה לעברם מכיוון הרכב מימין, מגבעת הרדאר. בשלב זה הגיעו אנשי גולני לקיר, שאחר כך קראו לו: "קיר המוות".

יהודה

"נדב תפס מחסה מאחורי קיר מכיוון שנראה היה שיורים מלפנים, ונורה בחזהו מכיוון מזרח, ממנו לא היה מוגן. מיד יצא כוח חילוץ לשם, ומכוח החילוץ נהרג איזק ונפצעו שלושה אנשים, ביניהם אדוארד החובש. לאחר קבלת סיוע ארטילרי, אשר ירד על הרכס שממזרח, הלכנו הרופא וצוות חובשים והצלחנו לחלץ אותם לאחר.

לאחר החילוץ המשכנו להתקדם במהירות, תוך סיוע של שני טנקים שנפגעו די מהר מירי שבא מגבעת הרדאר.

בינתיים נשאר חלק מהכוח מאחור יחד עם הנגמ"שים. בהתקבל פקודת תנועה הם החלו לנוע קדימה ואז נורה טיל סאגר ישר ממרכז הכביש לכיוון מפקד הכוח. הסאגר שיפץ את כל הדופן השמאלית, לקח איתו איזה דברים ועשה שריטה של שלושה ס"מ לאורך כל הדופן. יוסי שהיה בנגמ"ש חשב שכולם נהרגו, קפץ ממנו ועשה איגוף רגלי לבדו דרך חוף הים עד שחבר עם הכוח אחרי שעה.

הלחימה היתה קשה מאוד וכל הזמן תחת אש תופת. חברה של הצנחנים באו לסייע לנו ופתאום גם התחילה לנחות עלינו ארטילריה מרוכזת. בין הפצועים היה גם יוסי, שזה עתה חזר והצטרף מכיוון הים."

בועז

"התמקמנו בבית על הגבעה ונחנו. הסתבר, שבבית שעל ידנו היו מים במקלחת. אמיר ואני הלכנו להתקלח ולאחר שסיימנו התיישבנו על המרפסת ועשינו השוואה בין הנוף שלפנינו לבין הנוף בחיפה. בינתיים שלחנו למקלחת את דני, אבי, ישראל, יהודה ואזולאי. שניים מהם גמרו כבר ואחד עמד תחת המים כשפתאום חלף אר.פי.גי. מעל המרפסת; נכנס לבית ועשה דרכו לעבר המקלחת. החברה שם נשכבו ערומים תחת המיטות. זה היה הנסיון הראשון שלנו להתקלח, וגם האחרון. מאז אנו נוקטים חיסכון מוחלט במים."

מוטי

"שמענו בקשר שיש פצועים. הדוקטור שאל אם להגיע ואמרו שכן. היינו די קרובים ורצנו, הרופא, אני ועוד שניים. הגענו לשם, אבל נדב היה מת. טיפלנו בשלושת הפצועים. במקרה אחר, כשנפצענו חיילים מההנדסה, רץ אליהם הסמל שלהם, אבל הרופא החזיר אותם חזרה ואיגון רתק, כאילו היה מ"פ חי"ר ותיק. ואז הוא יצא לטפל בהם בעצמו תחת אש. מכאן ואילך קראנו לקיר ההוא: קיר המוות."

גולני בביירות- מבצע של"ג

מתחילת שבוע הלחימה השלישי – יום ראשון, 20 ביוני ואילך – החלה מתפתחת מלחמת התשה. אף שהסכם הפסקת האש היה בתוקף, המשיכו המחבלים הנצורים במערב ביירות להפגין את כוחותינו ולנסות להפתיע את הלוחמים על ידי מארבים וצלפים. מלחמת ההתשה נמשכה מספר שבועות ותבעה קורבנות לא מעטים.

לבד מחילופי האש הארטילריים, שהתנהלו לעתים בעוצמה רבה ובמשך שעות ארוכות, נרשמו שלושה אירועים בולטים במהלך תקופת ההתשה: ההשתלטות על נקודות מפתח בשטח נמל התעופה של ביירות, בתגובה להפרת הפסקת האש על ידי המחבלים שבאזור; הפגיעה הישירה בנגמ"ש של גדוד "גדעון", וסיפור המארב שהפתיע את שלושת הג'יפים. ביום חמישי (בשבוע השלישי של המלחמה), תפס גדוד "גדעון" את קו נמל התעופה, שכלל שלושה מוצבים. כוח טנקים ונ"מ סייע לכוחות הגדוד. בנוסף הקימו הלוחמים שני מחסומים במבואות הכפר סיל. ביום שישי סוכם שהיחידה תיכנס לעומק השדה ותתפוס את בית החרושת "פפסי", ששימש מקום מיסתור למחבלים ונקודה ממנה צלפו לעבר כוחותינו. ההשתלטות על בית החרושת התבצעה במהירות ובלא קרב.

ביום שני (בשבוע הלחימה הרביעי), בשעות הבוקר המוקדמות, החלו לוחמי גדוד "הבוקעים הראשון" להתקדם לעומק נמל התעופה כדי לתפוס את שטח המגרסה ושטח המחנה הצבאי. עם תחילת ההתקדמות נתקל הכוח בירי דליל מכיוון המחנה הצבאי. תגובת הנגד שלנו: ארטילריה חזקה והתקדמות יחידת טנקים. לוחמי הגדוד נעו במהירות והשתלטו על שתי הנקודות. שני חיילים נפצעו קל.

במקביל התקדם כוח "גדעון", בראשות המג"ד מוטי, לעבר המגרסה. יחד עם הכוח התקדמו טנקים, נ"מ ושלושה טרקטורים. מיד בהגיעם למקום החלו החיילים לבנות מוצב לכוחותינו. באותו זמן החל ירי צלפים, אחד הטרקטוריסטים נפצע ופונה לאחור, אולם העבודה נמשכה והמוצב הושלם כמעט לחלוטין עד רדת החשיכה.

ביום שלישי התפתח ירי ארטילרי כבד, מהכבדים שידעו כוחות החטיבה מאז החלה הלחימה. הארטילריה של צה"ל לא נותרה חייבת והגיבה בירי רצוף ומדויק להפליא. כוחותינו דיווחו על פגיעות יוצאות מן הכלל במיבנים ששימשו את המחבלים בחלקה המערבי של ביירות ובשטחים הצפוניים של נמל התעופה.

גם בשעות הערב נמשכה ההפגזה הארטילרית והשמים היו מוארים כל העת, חיזיון בלתי רגיל לחיילים שצפו במתרחש מעמדותיהם. סמוך לשעה 9 בערב, ספג גדוד "גדעון" את אחת המכות הקשות במלחמה. פגז קטיושה פגע פגיעה ישירה בנגמ"ש וארבעת החיילים שהיו בתוכו נהרגו.

לנגד עיני החיילים והמפקדים עלה הנגמ"ש באש, והתחמושת הרבה שהיתה בתוכו התפוצצה במשך מספר שעות כשהיא מאירה את הסביבה ומשלחת זיקוקי אש לשמיים. היה זה מחזה נורא, משום שלא ניתן היה לגשת אל הנגמ"ש ולנסות לחלץ את האנשים שבתוכו. בינתיים הונחת מסוק בקירבת מקום וחילץ שני פצועים, אחד קל והשני בינוני, מאותה נפילת פגז.

הירי בגיזרה נמשך לאורך כל השבוע. חיל מיוחדת החה"ן נהרג ומספר חיילים נפצעו. ביום ראשון בערב עלה גדוד "גדעון" לאיזור שמעל דאמור וקיבל אחריות על כל הגיזרה העורפית מכפר סיל דרומה. כוחות "הבוקעים הראשון" תפסו את קו נמל התעופה. ביום שני הגיעו ידיעות על הימצאותם של 6-8 מחבלים בכפר דאקון, מזרחית לדאמור. לאחר שהמידע אומת במהלך יום שלישי, התארגן בלילה כוח של "גדעון" ויצא לחסל את החוליה. מוטי המג"ד הצטרף לשני ג'יפים אחרים, אחד של קצין החימוש החטיבתי והאחר של קצין הקשר, ושלושת כלי הרכב נעו ביחד לכיוון עליי. בדרך נתקבלה הודעה, כי הפעולה בטלה, אולם, ציין, קצין האג"ס החטיבתי, שהיה על אחד הג'יפים, ביקש להמשיך למיפקדת העוצבה כדי "לסגור" כמה דברים. שלושת כלי הרכב המשיכו בנסיעתם, עד שהופתעו בידי מארב מחבלים.

את אשר אירע מתאר מוטי, מג"ד "גדעון":

סיפורו של גדוד "ברק"

גדוד "ברק" עשה את השלבים הראשונים של הלחימה במחיצת העוצבה שפעלה בגזרת נבטייה וחצבייה. כוחות הגדוד יצאו ממטולה לכיוון טייבה ועדייסה שבמובלעת הנוצרית. המשימה היתה להגיע לגשר חבוש שעל הזהרני, לבדוק אותו למעבר ולתפוס שליטה עליו. את קורות הגדוד באותם ימים מתאר בועז, קצין המודיעין.

"מאחד הבתים ירו עלינו באש נק"ל. שמעון, שישב בנגמ"ש של הנדסה, נפגע פגיעה ישירה ונהרג במקום.

המשכנו קדימה תוך כדי יריות לכל עבר. את העבודה לטהר את הכפר השארנו לבאים אחרינו. ביציאה היתה משאית נ"מ של המחבלים והטנק המוביל זיהה אותה וחסל אותה בפגז אחד. מכאן התפצל הכוח, חלק יצאו לתפוס שטח שולט מדרום לזהרני ולתת חיפוי. החלק השני חצה את הגשר והחל לעלות מעברו השני לכיוון תומין-אל-פוקא. על הרכס הגבוה נתקלנו בחוליות אר.פי.ג'י. חיסלנו חוליה אחת, אבל האחרות הצליחו לברוח. התפרסנו על הרכס ואז כבר היה יום שני בבוקר. לא הספקנו לנוח וכבר חטפנו ארטילריה וחוליות ה'אר.פי.ג'י' חזרו לירות עלינו. מכל הרעש הזה נפגע קל חייל אחד ואדוארד החובש קיבל כדור בקסדה. אבל חוץ מכאב ראש שפוצץ בעזרת אקאמול — הוא יצא נקי מזה.

המשכנו משם לכפר ג'בע ועלינו ברכס לכיוון זחלתא. בדרך נתקלנו במארב נ"ט של הסורים, אך האמת היא שהם נתקלו בנו באותה מידה שאנחנו נתקלנו בהם. הסתבר, שהם הגיעו רק באותו הבוקר למקום והיו באמצע התארגנות למארב. כשעלה באוזניהם רעש השיירה, הקצינים שלהם ברחו.

בהיתקלות עם כוח הסריקה שלנו נהרג חייל סורי אחד. תשעת הנותרים נישבו. בזחלתא נחנו במשך מה שנותר מיום שני ובלילה ירדנו מעט לאחור וחצינו את השטח לכיוון צידון.

אור ליום שלישי התמקמנו ברחובות הסמוכים לכביש הראשי והבטחנו את המעבר בו. ירינו מעט על מחבלים שהסתתרו בבתים, תוך הקפדה יתירה על הפקודות שלא לפגוע באזרחים. בערב המשכנו הלאה לאורך כביש החוף ונכנסנו לחניון לפני דאמור.

כל יום רביעי היינו בהמתנה וסוף סוף זכינו בכמה שעות שינה רצופות, בפעם הראשונה מאז יום ראשון. הכוח השני עסק בינתיים בבדיקת רכבים אזרחיים ביציאה המזרחית מצידון. בין הנהגים שבדקנו עצרנו אחד שסיפר על מיפקדת מחבלים שנמצאה כמאה מטר מהמקום בו הוצב המחסום. התארגן כוח סריקה שניגש לשם ומצא מיפקדה מפוארת עם וילונות וציוד מטרף, ונראה היה שעזבו אותו בבהלה רצינית.

ביום החמישי למלחמה השתתפו כוחות הגדוד בכיבוש הכפר דוחא ומבואותיו (סיפור הקרב — בעמ' 24). המשימה הבאה היתה השתלטות על מספר נקודות חולשות בשדה התעופה הבינלאומי של ביירות.

משה, קשר:

"כ-100 מטר דרומית למסלול נעצרנו. במרחק של כ-500 מטר מאיתנו, ליד המיזבלה, היו כמה חוליות של מחבלים שניסו לבצע פעולות הסחה סטייל התאבדות, כדי לאפשר לכוח שלהם לתקוף אותנו מהגבעה. בתחילה ניסו למשוך את תשומת ליבנו עם אופנוע שעבר במהירות את המסלולים, ואחרי זה באו עם כלי רכב אחרים, בכולם עם נק"ל ומקלעים כבדים. כשההסחה לא עזרה להם, הם חיכו ללילה ואז ניסו לדפוק אותנו עם חוליות 'אר.פי.ג'י'. מי שאומר שהמחבלים לא לחמו, איננו יודע מה הוא סח. הם התבצרו היטב ולחמו קשה. הגענו אף לרגעים קשים ביותר איתם, זו האמת."

ביירות — מראה כללי

מר מיכאל כספי חיקר,

הרשה נא לי, להשתתף בכל לב באבלך. בחילקח ממך אייזיק זייל.

רב-טוראי אייזיק כספי זייל נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל
ב"מבצע שלום הגלילי", בפאתי בירות שבלבנון, ביום י"ט בסיוון תשמ"ב
(10.6.82) מפגיעת צלף בעת נסיון לחלץ חבר שנפגע.

אייזיק זייל שירת בגדוד 12, חיל חרגלים. הוא התנדב לשרת בחטיבה,
היה חייל מיוחד במינו, בעל בטחון עצמי רב, שאף לקידום בדרכו הצבאית,
למן ראשית המבצע היה בחוד והשתתף בכל הקרבות, מילא משימותיו בהצטיינות
ונפל כגבור בשעת נסיון לחלץ פצוע בקרב עקוב מדם, אנושי ומוסרי.

זכרו של רב-טוראי אייזיק כספי זייל הוא קודש ונצחנו בלבנו בגאון.

בהוקרה,

א.ל.ל.

אריאל שרון - אלוף (מיל.)
שר הבטחון

חמוז תשמ"ב
יולי 1982

לוחמי גולני,

יש האומרים שבמלחמת "שלום הגליל" נתגלתה חטיבת גולני במיטבה. מחמאות הורעפו על ראשיכם מכל עבר ובכתבות הרבות שפורסמו באמצעי התקשורת, סופר בהרחבה על תרומתה הנכבדה של החטיבה במלחמה זו. לי, כמפקד החטיבה, לא היו הפתעות במלחמה. אישית לא חששתי לרגע כאשר הוטלנו לשדה המערכה כדי לבצע ולהשלים משימות קשות. אני מכיר את החטיבה, ויותר מזה – אני מכיר אתכם ויודע מהי יכולתכם. במרוצת שלושת השבועות בהם נלחמנו מילאתם אחר כל הציפיות ולא איכזבתם. את המחמאות – שאתם ראויים להן – קיבלתם כבר משר הבטחון, מהרמטכ"ל, מאלוף הפיקוד ומקצינים בכירים אחרים. בצה"ל, ואילו אני, כמפקדכם, אוכל להביע את הערכתי העמוקה לכם רק במלה אחת: תודה.

חוברת זו מתארת את אשר עבר על החטיבה בתקופת המלחמה, והיא מזכרת נאותה למשפחת הלוחמים של גולני. השתדלנו לכלול בתוכה את כל יִהאירועים, אף שבמסגרת זו קצרה היריעה מלהכיל.

עשינו את שהוטל עלינו במלחמה, אך בנתיב הקרבות הותרנו קורבנות רבים. 46 חברים לנשק נפלו במערכה בלבנון. רבים רבים נפצעו, וחלקם מאושפזים עדיין בבתי־החולים. אנו מרכינים ראש לזכר הנופלים ומשגרים איחולי רפואה שלמה לפצועים.

גולני היתה ונותרה משפחה מלוכדת, אשר לעולם לא תשכח את אלה שאינם, יהי זכרם ברוך.

אל"מ אריון

מפקד החטיבה

דברי אלופים על לוחמי גולני

הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, בשיחה עם חיילי החטיבה באחד המוצבים הקידמיים, ליד נמל התעופה של ביירות: "ברצוני לשבח את לחימתכם. אתם ממשיכים מסורת מפוארת של חטיבת חי"ר מעולה. אין חיילי חי"ר כמוכם בעולם, והאמינו לי – את החילות בעולם המערבי אני מכיר."

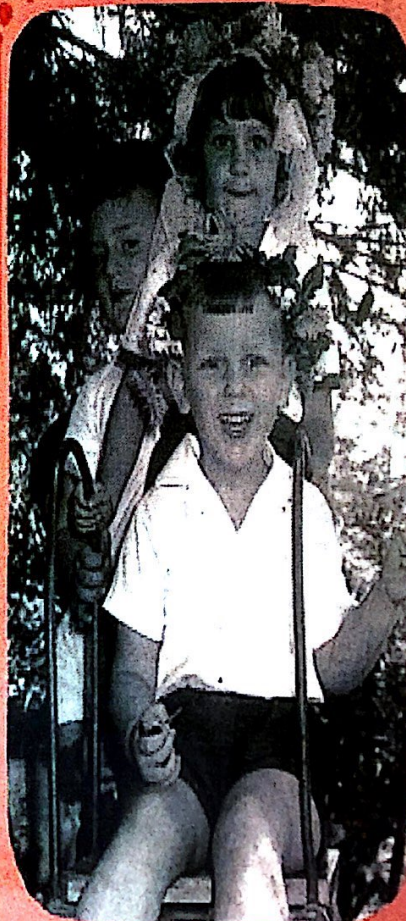
אלוף פיקוד הצפון, אלוף אמיר דרורי, במיסדר הפרידה של החטיבה בנמל התעופה של ביירות: "אי-אפשר היה להשיג את יעדי מלחמת 'שלום הגליל' ללא הקורבנות של גולני. בכל פעם שהיינו זקוקים לחיילים מעולים לביצוע משימה קשה – פנינו לחטיבה, והיא לא הכזיבה. אתם בהחלט ראויים לקדמיכם. הוכחתם פעם נוספת שאין כמו גולני."

מפקד החטיבה, אלוף משנה ארון, בראיון ל"במחנה": "אין לי מלים לתאר את חיילי גולני. הם צעירים בגיל, אך מבוגרים בנפשם. לא עשינו הכנות מיוחדות למלחמה, אבל הם קיבלו אותה בצורה בוגרת וידעו לדחוק את השכול והכאב על אובדן חברים בזמן הקרב ולהמשיך קדימה. הם ידעו להסתער תוך הדחקת הפחד. בשוך הקרבות הם התגלו במלוא אנושיותם כאשר ניצלו את מרבית זמן החופשות הקצרות לביקור חברים הפצועים והמשפחות השכולות. יחידה צבאית נבחרת במבחן המלחמה, ובכל המבחנים בעבר וגם במלחמה זו עמדה החטיבה בצורה טובה מאוד. 'יוצאת מן הכלל' – את זאת אני מרשה לאחרים להגיד."

אהבת' את ימי הגן, במיוחד את המסיבות.
מסיבות התעובה, פסח, ימי חולדת וכמו כל ילד טיפוס, אהבת' את פורים.
היית' קטן, חיפשו אותי במסיבת פורים אחת לפרח קטן.
באו ילדים, חורים, גרנות ושאלו אותי
"חמוד, למה התחפשת?"
ואנני בלי להתבייש זתר מדי: "התחפשת' לקרח קטן."
היית' ילד פעיל ואהבת' להשתתף במסיבות. לפניכם אציג כמה מהזכרונות...

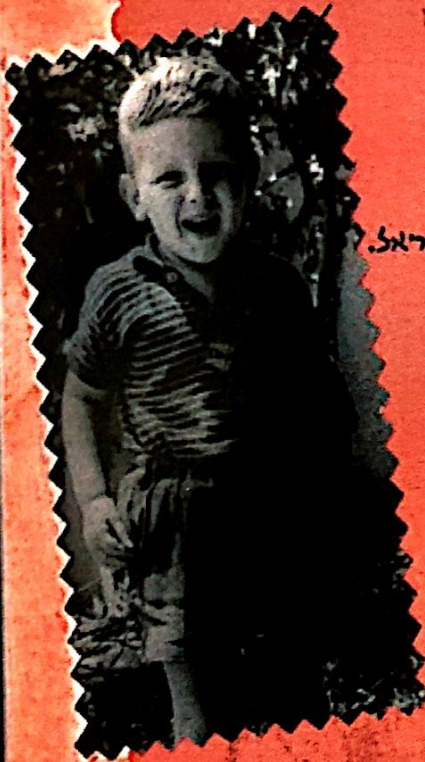

את' ואריאל נרשמונו לחוג ציור, אהבתי לצייר.
 במגדל המים ביקו את דמות הכשרון של הילדים בציור.
 הלכנו לשם יחדיו.
 אריאל פרש, לא היה מצוין בציור.
 נאני המשכתי...
 אהבתי את הצבעים, המכחולים,
 הרגש שאפשר להביע בלי מילים.
 לאחר כמה זמן התחיל להימנע על" חוג האומנות,
 השתעממתי והחלטתי לפחוש...
 זכרונות וציורים יפים שמורים לי עוד במגירה, או לפחות בראש.

מפה הכל מתחיל....

הכל מתחיל בלידתך, ילדותי הראשונה, ילדותי האחת והיחידה.
נולדת ב"ג בתשרי תשכ"ג בעשירי באוקטובר 1962,
בבית החולים בנהר.
לאמא ליני ואבא מיכאל, ליד המיטה היה גם אח קטן, אחי אריאל.
צמיד העץ על שמי, קוראים לי איציק. איציק כספי.
החיים המשיכו כהרגלם, נסענו לביתנו לאחר הלידה
גתו בשבעת עמיר, בצפון נהר.
גתו בבית קטן ברח' ההגנה אתי אריאל ואמא ואבא.
התחלתי לגדול ולהביט מסביב.
הקשר עם אחי החל להתחזק.
כבר מגיל קטן ידעתי שזה קשר שילווה אותי במהלך חיי.
קשר מיוחד, קשר עם אחי הגדול.
אחי אריאל, היה גדול ממני בשנים בסך הכל.
אך למדת גילו, ידעג לי, שומר עליי, והיה לי לחבר קרוב.

כשהתגורתי מעט והייתי לנער צעיר,
לקחתי חלק בתנועות תורה.
בגיל 11 הייתי בתנועות "השומר הצעיר" ובתנועות "הצופים".
אהבתי את הפעילות, הפעילות הערבית שהייתה.
אהבתי את ימי הצופים ורוח החברות שהייתה בסניפים.
הייתי שמה המון ליד פאנק אפירה, בסניף של הצופים.

עבר לו הזמן, הגעתי למצוות,
זכורה לי עלייה מרגשת לתורה,
יחסי שהסת"ם הזמן של רק זכויות.

לאחר שסיפרתי על אחי ומשפחתי;
על ילחתי עצורי
ש משה שאני זוכר,
חוזה מדיחמה שהשתמרה עד היום.
גרמניה

לא הייתי מהלדים שרגילים לטוס לחו"ל. לא הינו משפחה שחוצה ימים.
נתתי, היה מסע אומיתי.
אני זוכר שכשחזרתי שאלו לימה לא הבאת מתנות לאחייך אריאל?
תשובתי מעידה על הקשר בינינו.
אמרתי כי יאנתנו שתפים בכל, נחלק בהכל.

הינו חולקים בהכל.
בלבוש, בספרים, בידורים אישיים ואפילו בחברים ובגנות.
היו לי המון ידידות, כמו לכל נער מתבגר.
אך החבר שאכזר לי יותר מכולם זה חבר משתף, שלי ושל אריאל,
חבר שלא אשכח עד היום: איל יותן.
ידיד נפש אומיתי, שלקחתי איתי בלב לכל מקום.

התג'סית' בארבעה בן ובמגר 1980.
 אריאל זה בצבא כשהתג'סית' זה בן זו.
 יגד שחיק את' המון.
 נתן ל' בטחון. לא פחית' מכלום.
 אריאל התעסק בתחומות וחבלה בלגיון ושירת בחטיבת 300.
 יחידת מיוחדת.
 אני זוכר את הפעם הזו כשסיימתי קורס, הינו כולם בצומת גולני באתר
 תצורה.
 אריאל רצה ליגד את' ולהיות את' קצת ואח'כ להכנס ללגיון.
 אני הייתי טירון, אחרי מסע מפרך ואריאל רצה לשאול לשלומי.
 חיפש מפקדים לבקש רשות לפגוש את'.
 קיבל סוג כזה פתוחים, עדי שהגיע לאחראן שהסכים לו כל מה שרצה.
 זה היה מפגש מרגש. מפגש שלא אשכח.
 אהבתי שאריאל ביקר אותי, אהבתי את הביקורים שלו עם אבא.
 הרגשתי שיש לי אנשים שתומכים ואוהבים אותי.
 אהבתי את הצבא ואת מה שאני עושה התחמסתי לזה כל כולי.
 ביצאה הראשונה הבאתי את הסמל של גולני, הייתי "מכור" לגולני.
 ומאז כולם נוסעים עם הסמל של גולני על המכשית. בזכות.
 זו האהבה שלי. גולני. גולני "ברק".

עבדו חלפו להן 20 שנים.

שנים של אהבה, שמחות.

שנים של צחוק ושל אהבה.

שנים של בכי ודמעות.

שנים של געגוע וזכרון.

הספקתי לעבור המון לוחמת ג'לי הצעיר.

חיותי חיות מדהמות.

עברתי אמנם קשים.

אבידתי את אומא.

אך באותו הזמן קיבלתי אבא נאח שלא כל אחד זוכה לקבל.

עכשיו לאחר שנים של תפוחות הגיע גם אמני.

כמו של כל צעיר וצעירה במדינת ישראל.

גם אני מחויב להתגייס.

השתקקתי להתגייס.

לא הייתי מוכן לוותר.

רציתי גולני.

ולא שום דבר אחר.

וכך היה.

גולני שלי היא חלחמס שחרור

גולני שלי היא אלה וסיפור

של חצלה יעד

של כל יום ושומא

השבים ועולים לחולי

גולני גולני שלי

גולני גולני שלי

יחורס גאין

